

«بالان» به معنای بالندگی، صعود به آگاهی، امید و امیدآفرینی است و مهمان هایی دارد از جنس مردم و برخاسته از زندگی روزمره که برخورداری از امید و اعتقاد به امیدبخشی به دیگران، ویژگی مشترک آنهاست.وچیدرستگار،تهیه‌کننده برنامه بالان گفت:«این برنامه سعی دارد تا بزرگانه تقابل امید در برابر ناامیدی را روایت کندو از مهمانانی دعوت می شودتا از خاطرات خوددر شرایط تقابل امید و ناامیدی در برهه‌ای از زمان که با آن مواجه بودند، صحبت کنند.

امیدآفرینی را با «بالان» تجربه می‌کنیم

گفت‌وگوی «جام‌جم» با کارگردان و تهیه‌کننده «تا پروانگی»

همنشینی باستاره‌های ورزش

زینب علیپورطهرانی رنده گروه رسانه

در کشور ما قهرمانان ورزشی بسیاری زندگی می‌کنند که هر کدام با تلاش و پشتکاری که داشتند، به نوعی افتخارآفرینی کردند. شبکه مستند در یک اقدام ارزشمند تهیه و تولید مجموعه مستندی به نام «تا پروانگی» را در دستور کار خود دارد که در این مجموعه به زندگی پر مدال‌ترین قهرمان های ایران به ویژه بانوان ورزشکار مدال‌آور پرداخته‌است. افرادی که شاید در دورترین نقاط کشور زندگی می‌کنند و کمتر کسی توانسته زندگی آنها را در قالب یک مستند ترسیم کند. «تا پروانگی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین رحمتی مدتی است روی آنتن شبکه مستند است که با این مجموعه، داستان زندگی ورزشکاران بسیاری را برای مخاطبانش روایت کرده‌است. به خصوص بانوان ورزشکار که کمتر در آثار نمایشی به آنها توجه شده‌است. وی در حال حاضر مشغول تهیه و تولید فصل دیگری از این مستند است که در مرحله پیش تولید قرار دارد. وی در گفت‌وگو با «جام‌جم» پیرامون این مجموعه توضیحاتی ارائه کرد که در ادامه می‌خوانید:

شما در فصل اول این مجموعه مستند سراغ زندگی پرمدل‌ترین ورزشکاران رفتید. به خصوصی افرادی که شاید برای مخاطبان، کمتر شناخته شده‌باشند و حتی خانم‌های ورزشکار که افتخارآفرینی کردند. چطور شد به فکر ساخت چنین مجموعه‌ای افتادید؟

ما در فصل یک سراغ ورزشکارانی رفتیم که در رشته خود درجه یک یا به اصطلاح پرمدل‌ترین بودند. البته نه هر مدال آوری. می‌توانم بگویم اغلب بازیکن‌های المپیک بودند. گرچه به لحاظ شرایط تولید و بضاعتی داشتیم، توانستیم فقط زندگی عده‌ای از آنها را به تصویر بکشیم. وگرنه تعداد این افتخارآفرین‌ها بسیار بیشتر از چیزی است که ما در این مجموعه به تصویر کشیدیم. در فصل جدید هم سراغ قهرمان‌هایی رفتیم که جهانی هستند. اما ممکن است هنوز المپیک نشده‌باشند و مهم‌ترین ویژگی که دارند این است که این قهرمانان در شهرستان‌ها هستند.

شما در فصل اول این مجموعه هم سراغ بانوان ورزشکار بسیاری رفتید. به نظر شما چقدر خلأ چنین موضوعی در مستندهای ما احساس می‌شود؟

متأسفانه ما در این زمینه فقر تولید داریم و کمتر به زندگی بانوان ورزشکار در قالب مستند پرداخته‌ایم. من به عنوان کسی که بیش از ۱۵ سال سابقه تجربه مستند دارم، شاهد بودم در این زمینه کم‌توجهی شده‌است. اصلا یکی از دلایلی که باعث شد به این سمت و سو روی بیاورم، فقر مستندسازی در این حوزه بود. ما در بسیاری از حوزه‌های سینما در طول این سال‌ها پیشرفت‌های خیلی خوبی داشتیم اما در حوزه مستندهای ورزشی ورود نکرده یا ضعیف عمل کرده‌ایم. یکی از دلایل این امر هم مخاطبان هستند. یعنی تا امروز مخاطب را عادت نداده‌اند چنین مستندهایی را تماشا کند. از طرفی برخی مدیران فرهنگی ما هم این ضرورت را نمی‌دیدند. اگر هم در این زمینه مستندهایی ساخته و پخش شده، فقط در تلویزیون بوده‌است. اصلا همین اتفاق انگیزه‌ای برای ساخت این مجموعه شد.

دلیل این اتفاق چه بوده و این‌که چرا کمتر مستندسازی در این حوزه فعالیت کرده‌است؟ چه موانعی بر سر راه تولید بوده که ما کمتر شاهد مستندهای ورزشی بوده‌ایم؟

موضوع این است که هزینه ساخت مستندهای ورزشی بالاست. شاید به جرات بگویم با گونه‌های پر هزینه مستند مثل حیات وحش رقابت می‌کند که دلایل بسیاری هم دارد. یکی از این دلایل، پرتراфик بودن کاری قهرمانان است. یعنی ما قهرمان‌ها را مدام در اردو و مسابقات می‌بینیم. بنابراین نمی‌توان پیک درست و دقیقی برای نازنین کتابچی، تهیه‌کننده برنامه «پرونده» که این روزها از رادیو اقتصاد پخش می‌شود، عنوان کرد؛ پرونده، برنامه‌ای است که مسائل روز را با رویکرد اقتصادی همراه با فرم و ساخت مستند بررسی می‌کند. این برنامه از تابستان ۱۴۰۰ روی آنتن رفته‌است و همچنان پخش می‌شود. وی تصریح کرد: در اوایل کار، دو مستند آماده و پخش می‌کردیم اما در ادامه باواسوای که در تولید مستند برخوردیم، تصمیم گرفتیم تولید یک مستند را جایگزین دو مستند کنیم. این تهیه‌کننده درباره چالش‌هایی که در فرآیند تولید این برنامه با آن روبه‌رو شده است، عنوان کرد: در موضوعات اقتصادی، عینی و مستند کردن موضوعات کار سختی است. پرداختن مستندگونه به مسائل اقتصادی که بیشتر اعداد و ارقام هستند در بسیاری موضوعات دست ما را بسته بود، همچنین تهیه گزارش از مراکز اقتصادی دور و شهرستان‌ها مثل اصفهان، فولاد خورستان، عسلویه، مناطق آزاد و... کار ما را دشوارتر می‌کرد. کتابچی

پخش

سفر به دنیای کتاب‌ها با «هدهد سفید»

«هدهد سفید» کاری از گروه کودک شبکه کودک است که ماموریت آن، آشنایی کودکان ایرانی با فرهنگ کتاب و کتابخوانی، کتابداران، معرفی کتابخانه‌های کشور و اعضای فعال کتابخانه‌هاست. کلیپ و قصه‌خوانی و گفت‌وگوهای نمایشی از جمله بخش‌های متنوع این برنامه ترکیبی ۲۶ قسمتی است که کارگردانی آن را وحید یوسفی، برعهده دارد و قرار است از شبکه کودک روی آنتن برود. در توضیحات این برنامه عنوان شده: با هدهد سفید بر فراز آسمان حکایت‌های شیرین و دوست‌داشتنی پرواز کن و به شهر کتاب‌ها سرک بکش! هدهد سفید به مدت ۴۰ دقیقه روزهای یکشنبه و سه‌شنبه هر هفته ساعت ۱۶ از قاب شبکه کودک روی آنتن تلویزیون می‌رود. البته پیش از این هم، کتابی با نام «هدهد سفید» منتشر شده بود که با محور پیوند نوجوانان و پیوند بیشتر آنها با کتاب، کتاب خواندن و کتابخانه‌ها نوشته شده بود. این کتاب با وجود حجم کم، موضوعات متنوع دارد و قلم‌هایی خواندنی که صفحه به صفحه خواننده را با خود به جلو می‌برد. گفته می‌شود این کتاب را نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور تولید می‌کند و در کتابخانه‌ها می‌گذارد تا نوجوانان آن را بردارند و بخوانند.

این برنامه با پرهیز از کلیشه‌های رایج و نصیحت‌محور در تلاش است مخاطب را د پرورته آگاهی، داوری و انتخاب قرار دهد. رستگار گفت: ما حدود ۹۰ مهمان در برنامه داریم و یک گروه هفت‌نفره که با نهاد‌ها و سازمان‌های خاص در ارتباط هستند و افرادی را که در زندگی‌شان دچار مشکلات و گرهِ‌هایی بودند، شناسایی و انتخاب می‌کنند. سعی کردیم ایدار در موضوعاتی همچون امید به بهبود، وضعیت جسمانی، امید به پیوند اعضا، ترک اعتیاد، فرزندآوری...

اتفاقا سولم این بود تا پروانگی که با سختی بسیار تولید شده‌است، چقدر توانسته تاثیرگذار و جریان‌ساز شود؟

واقعا کار بسیار سختی بود. باید از شبکه مستند تشکر کنم که اجازه پخش تصاویری از آرشیو مسابقات جهانی را، به ما دادند. اما درباره تاثیرگذاری‌اش باید عرض‌کنم بسیار موثر واقع شده‌است. مثلاً توانستیم ارتباطات نزدیک و تنگاتنگی با فدراسیون‌های قایقرانی، کاراته، تکواندو، دو و میدانی برقرار کنیم. تا جایی که ریاست این فدراسیون‌ها خودشان پیگیر این موضوع شدند و بعد از پخش این مجموعه هم تشکر و حمایت کردند و پیگیر سایر قهرمان‌ها شدند؛ چون احساس کردند در فدراسیون‌شان قهرمان‌های دیگری هم هستند که باید در این مجموعه به آنها پرداخته و از زندگی آنها هم مستند ساخته شود.

می‌توان گفت این برنامه به تنها منبع و مرجع موفق در مورد قهرمان‌های ایرانی تبدیل شده‌است.

اصلی‌کی از اتفاقاتی که وجود دارد و چالش بزرگی که من با آن مواجه‌شدم، نبود آرشیو لازم است. مثلاً اگر شما بخواهید به عنوان یک مستندساز از زندگی احمدرضا عابدزاده مستندی تهیه کنید، به جز تعدادی خبر و رپورتاژ چیز دیگری از او نداریم. حتی تصاویری که در فدراسیون‌ها هم هست به درد این کار نمی‌خورند. به شدت در این حوزه ضعیف هستیم و در اغلب ورزش‌ها، آرشیو نداریم. ما حتی مسابقات ۱۰ سال گذشته قهرمان‌ها را نیز به ندرت می‌توانیم پیدا کنیم. مثلاً درباره مهلا مومن زاده، قهرمان تکواندو که حدود ۲۰ – ۱۹ سال دارد و از نوجوانی وارد این حرفه شده‌است، هیچ چیزی نداریم. جالب است بدانید من موفق شدم با یک ایرانی علاقه‌مند در آلمان که مسابقات این قهرمان را دنبال می‌کرده، ارتباط بگیرم و بتوانم تصاویر آرشیوی از او بگیرم. البته

را به خانواده‌ها انتقال دهیم تا خانواده‌هایی که مشکلات مشابه دارند، دلگرم شوند و از این میسر عبور کنند. وی افزود: بالان مجری ثابتی ندارد و در هر برنامه یکی از مهمان‌ها که از میان چهره‌های هنری شناخته شده است، وظیفه میزبانی را برعهده دارند. مجموعه ترکیبی بالان به کارگردانی احسان خضایی در ۲۶ قسمت ۵۵ دقیقه‌ای تولید شده است و دوشنبه‌ها ساعت ۲۲ و ۲۰ دقیقه از شبکه دوسیمای پخش می‌شود.

بخشی هدیه بود و بخشی هم خریداری شده‌است. بنابراین ساخت چنین مستند‌هایی برای مستندساز چالش‌های بسیاری به همراه دارد. همین جا خواش می‌کنم اگر در تلویزیون در این زمینه تصاویر آرشیوی وجود دارد، ارائه‌کند تا فیلمسازان بتوانند از آنها استفاده کنند. ما سعی کردیم به واسطه این تولیدات از خودمان یادگاری به جا بگذاریم. چون خانه دوم ما شبکه مستند است. ما هم در این مجموعه، مصاحبه‌های حرفه‌ای از قهرمان‌ها داریم که همگی ضبط شده‌است. مثال دیگری می‌زنم. فرزانه توسلی حدود ۱۵ سال است که در فوئتسال فعالیت می‌کند و نقش‌ی‌انکلا را پذیرد در فوئتسال بانوان دارد. اما به جز چند مسابقه رسمی و بین‌المللی چیزی از او وجود ندارد. نکته بعد این‌که هزینه تولید این‌گونه آثار زیاد است و از این نظر خوب است فدراسیون‌ها و وزارت ورزش حمایت‌های لازم را از فیلمسازان انجام دهند تا شاهد خروجی‌های موفقی باشیم و در طول سال حداقل بتوانیم شاهد ۳۰ مستند ورزشی باشیم و قهرمان‌هایمان را به واسطه این مستندها معرفی کنیم. جامعه ما و به خصوص جوانان باید قهرمان‌هایشان را بشناسند. مگر می‌شود ساره جوانمردی در تیراندازی را که پرمدل‌ترین دختر پارالمپیک در دنیاست، فقط تعداد انگشت‌شماری بشناسند. یا این‌که ما خانم ظریف دوست را در ورزش کبذی داشته‌باشیم و کمتر کسی او را بشناسد. او کاپیتان این تیم است که سراغش رفتیم و در این مجموعه از او گفتیم. من به واسطه تولید این مستندها متوجه شدم دختران بسیاری به ورزش‌های گروهی علاقه دارند که اصلاً قابل وصف نیست.

متلاچه ورزش‌هایی؟

تکواندو یا ژورنه‌برداری، فوئتسال و تیراندازی که اتفاقاً هر کدام از ورزشکاران خانم در این حرفه نابغه هستند. در دل این مستندها این مسائل بیان می‌شود. واقعا جای تأسف است که حتی من فیلمساز برخی از این قهرمان‌ها را ندیده‌بودم.

تا پروانگی برای شما به عنوان فیلمساز چقدر توانست تاثیرگذار باشد؟ این‌که خودتان چقدر با این افراد و زندگی‌شان آشنا شدید. در حالی‌که پیش از این هیچ شناختی از آنها نداشتید؟

انگیزه ساخت شروع این مستندها با بهمن عسگری شکل گرفت. قهرمان کاراته قزوین که در زادگاه من زندگی می‌کرد و من کودکی‌ام را با بهمن در کوچه پس‌کوچه‌های قزوین سپری کرده‌بودم. همین انگیزه‌ای شد برای قهرمان‌های دیگر که این مجموعه شکل بگیرد. در کنار او با حمیده عباسعلی آشنا شدم و دیدم با چه پدیده و ورزشکار منحصر به فردی مواجه هستیم. بعد از آن متوجه حضور سارا بهمنیار قهرمان کاراته شدم و همچنین مهلا مومن زاده و فهمیدم با چه گنجینه‌هایی روبه‌رو هستیم.

یک برنامه دیگر هم را رویکرد مستند تولید شده است. این حمایت‌ها مطلوب هستند چراکه مستندسازی یکی از شیوه‌ها و روش‌هایی است که در ساختار رسانه‌ای فعلی از اهمیت بالایی برخوردار است و از سوی مخاطبان مورد اقبال قرار می‌گیرد و با آن می‌توان اثرگذاری بیشتری داشت. به‌رغم همین حمایت‌ها باز هم باید حمایت‌ها افزایش پیدا کند تا استعدادهایی که در ساخت مستند هستند حتی از بین مردم عادی شناسایی کنیم و افرادی نیز که در حال کار در این زمینه هستند از لحاظ روحی و کاری نیز آرامش یابند و انگیزه بگیرند.

وی درباره انتخاب موضوعات پرونده گفت: موضوعات این برنامه به روز هستند و برخی را از قبل تعیین کردیم اما بیشتر منتظر می‌مانیم تا ببینیم موضوعات اقتصادی روز چه هستند تا آنها را کار کنیم. اصولاً موضوعاتی که قابلیت مستند شدن داشته و دارای بعد بلند باشند و فرصت پرداختن به آن در برنامه ترکیبی، خبری و میزگرد رادیو اقتصاد نباشد، ما به آن می‌پردازیم. کتابچی در پایان ضمن تأکید بر این‌که با حمایت‌هایی که از سوی علی بخشی‌زاده، معاون صدا صورت گرفته است، احبای ساختار مستند را داشته‌اند، عنوان کرد: در شبکه رادیویی اقتصاد علاوه بر پرونده

در نمایش دعوت کرد.

زادروز

۷۵ سالگی بازیگر به یادماندنی

اسددا... انصاری یکتا، بازیگر ایرانی که به عنوان بازیگر کوتاه قامت شناخته شده، امروز ۷۵ ساله می‌شود. او تاکنون در بیش از ۹۳ فیلم ایرانی بازی کرده است. مجموعه‌های تلویزیونی همچون مستوران، ستایش، اومبیت، هزاران چشم و آیاتمان از جمله کارهایی است که او در آن نقش آفرینی کرده است.

یکتا علاقه بسیاری به دنیای بازیگری داشت و همین هم باعث شد تا به تئاتر کشیده و ماندگار شود. با وجود کارهای بسیاری که در سال‌های اولیه فعالیتش انجام داد، بعد از مدتی به دلیل ورشکستگی به حاشیه تهران رفت و آنجا ساکن شد. یکتا خیلی اتفاقی وارد دنیای بازیگری شد. گفته می‌شود، یک روز که کارگر زرگری بود و برای فوت عمویش اجازه می‌خواست که به مراسم برود، صاحب مغازه اجازه نداد. او به بهانه آوردن چای از مغازه بیرون زد و دیگر برگشت. پس از آن به دل خیابان زد تا سر از تئاتر درآورد و بدون خرید بلیت وارد سالن شد. بعد از دیدن نمایش، مدیر تئاتر او را دید و اکبر عبدی از او برای یک بازی در نمایش دعوت کرد.

رسانه MEDIA

چهارشنبه ۲۳ آذر ۱۴۰۱ شماره ۶۳۸۱

نگاه

دنیو در تلویزیون

مه‌گامه درودی

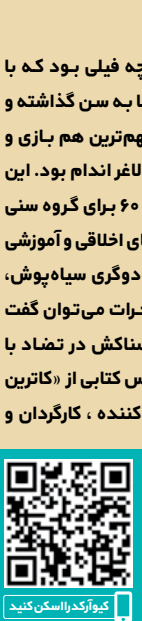
گروه رسانه

رایرت دنیرو، بازیگر سرشناس سینما که طی دهه‌های گذشته در تعداد زیادی درام اجتماعی و سیاسی بازی داشته برای حضور در یک مجموعه تلویزیونی راهی قاب کوچک می‌شود. این مجموعه با حال و هوای اجتماعی، سیاسی و دلهره‌آور خود، با نام «روز صفر» جلوی دوربین می‌رود. بازیگر آثاری جنجالی چون «پدرخوانده»، «راننده تاکسی» و «گاو خشکمن» این بار دیدگاه اجتماعی و اعتراضی خود را در قالب این مینی سریال به نمایش می‌گذارد که بحث تولید آن از سال قبل در جریان بوده است.
اریک نیومن و نوآ اوپنهاایمر، برنامه‌سازان موفق و معروف دنیای تلویزیون، خالقان این درام اجتماعی پرتنش و تعلیقی هستند. فعلاً اطلاعی از داستان مجموعه در دست نیست اما نزدیکان بازیگر گفته‌اند داستان آن درباره مسائل سیاسی چند دهه اخیر است و کاخ سفید و دولتمردان آمریکایی، نقش بسیار مهمی در این داستان ایفا می‌کنند.
همین منابع به‌صورت غیررسمی تأیید کرده‌اند دنیرو در داستان روز صفر در قالب یک رئیس‌جمهور سابق آمریکا ظاهر می‌شود. نیومن و اوپنهاایمر که نویسندگان فیلمنامه این درام سیاسی هستند، بدون اشاره به داستان آن می‌گویند روز صفر یکی از جنجالی‌ترین مجموعه‌های اجتماعی و سیاسی سال آینده رسانه تلویزیون خواهد بود.

نیومن در این باره می‌گوید: «به تماشاگران تلویزیون و دوستداران درام‌های سیاسی تعلیقی، اطمینان خاطر می‌دهم که در روز صفر شاهد ماجراها و صحنه‌های خورندگانه بود که تا قبل از این در هیچ مجموعه تلویزیونی دیده نشده است. ما برای بهتر شدن کیفیت فیلمنامه از همکاری مایکل اشمیتد بهره‌برداری کردیم که موفق به دریافت جایزه ادبی پولیتزر شده و در داستان‌سرایی بسیار خیره است. از آنجا که رابرت دنیرو یکی از تهیه‌کنندگان این کار است، مطمئتم که تمام تواتنر را برای بهتر شدن روز صفر به میدان می‌آورد. او بازیگر بزرگ و تواناست که می‌تواند هر نقشی را به بهترین و کامل‌ترین شکل آن اجرا کند. در روز صفر، تماشاگران با ابعاد تازه‌ای از هنر بازیگری دنیرو روبه‌رو خواهند شد. زیرا نقش او در این مجموعه کاملاً متفاوت از نقش‌هایی است که تا کنون جلوی دوربین بازی کرده است.»
منتقدان تلویزیونی در این باره بحث می‌کنند که روز صفر، اولین اثر تلویزیونی دنیرو به‌شمار می‌آید که در آن نقش اصلی را بازی می‌کند و در محور ماجراهای داستان قرار دارد. او قبل از این برای رسانه تلویزیون در فیلم سینمایی تلویزیونی «جادوگران دروغ» ظاهر شده که با استقبال بالایی منتقدان همراه بوده‌است. دنیرو در این فیلم شرح حال گونه در نقش برنی مادوف بازی کرد. مادوف تاجری دلال بود که فعالیت اقتصادی خود را از دهه ۶۰ میلادی در وال استریت آغاز کرد و خیلی زود در جایگاه یک میلیاردر ظاهر شد. تا سال ۲۰۰۸ که رسوایی‌های مالی پشت پرده فاش شود، یکی از چهره‌های سرشناس و رموز دنیای اقتصاد بود. دادگاه مادوف را به پرداخت چند میلیارد دلار جرمیه و محکوم کرد و برایش ۱۵۰ سال زندان تعیین کرد. به گفته منتقدان، دنیرو در قالب این چهره بدنام دنیای اقتصاد آمریکا، یک بازی بسیار خوب و یکدست ارائه کرد. همین منتقدان با توجه به صحبت‌هایی که درخصوص روز صفر انجام شده، پیش‌بینی یک مجموعه جذاب با یک بازی بسیار خوب و تماشایی از دنیرو می‌کنند. / اسکرین اینترنشنال

خاطرات کاغذی

مافی
مریم فلاح: مجموعه عروسکی «مافی»، حکایت بچه فیلی بود که با دایب‌اش زندگی می‌کرد. «دایب ساموئل»، فیلی با به سن گذاشته و مهربان که ظاهراً در جوانی دریانورد بوده است. مهم‌ترین هم بازی و هم‌صحبت این بچه فیل مودب و عاقل هم مترسکی لاغر اندام بود. این مجموعه به مدیر دوبلوازی صادق ماهرو اوایل دهه ۶۰ برای گروه سنی خردسال پخش می‌شد، هرچند هدفش انتقال پیام‌های اخلاقی و آموزشی به کودکان بود اما در بخش تیتراژ نمای از پرواز جادوگری سیاه‌پوش، سوار بر چوب جادویش نشان داده می‌شد که به جرات می‌توان گفت صورتی بسیار بدهیبت داشت و چهره زشت و ترسناکش در تضاد با روحیات مخاطب کودک بود! مافی سال ۱۹۷۵ بر اساس کتابی از «کاترین توزه» برای بچه‌های پیش‌دبستانی ساخته شد. تهیه‌کننده ، کارگردان و انیماتور این اثر به‌طور مشترک «مری ترنر» و «جان رید» بوده‌ اند. امروز «مافی» خاطره‌ای کمرنگ در ذهن‌مان دارد و برای این که در جست‌وجوی اینترنتی، عکس‌های بد کیفیتی از آن دستگیرمان شد که البته در حد بضاعتش قطعا خاطره تماشای کارتون‌های دوران کودکی را برای‌مان زنده می‌کند.